

İstanbul Susmalı

– Şükran Aydođan · 25 Ocak 2011

İSTANBUL SUSMALI

İstanbul susmalıydı bu dizelerde,
Suçluydu İstanbul,
Sakladı martı seslerini sahilinde,
Park kanepelerine adını sakladı,
Sevgilim mi İstanbul oldu,
İstanbul mu sevgilim anlamadım;
Ümit, mavi dalgalarıydı denizin,
Hiç konuşma İstanbul, hakkın yok,
Sen aldattın!
Köprü altında iki muhabbetle,
Manzaranın sihri, beni kandırdın.

Gün batmak üzereyken bir akşam vakti,
Büyülü kokular saldın havaya,
Efsunladın, uyuşturdun hislerimi,
Boğaz esintisiyle senfoniler,
İstanbul bestesinde sevgiliye melodiler,
Hepsi hepsi aşk tuzağıydı bilmeliydim,
Ah İstanbul, sana güvenmemeliydim.

Yosun sarmış sevdaları maziden,
Lale devrinden kalma Göksu geceleri,
Mehtabın ışığı vururken suya,
Benim gibi aldanmış İstanbul âşıkları,
Vakit hayli geç, unutulmuş saatlerde zaman;
Bu anlarda âşıklar hep susuyor,
Bir inci tanesi süzülürken gözlerimden,
Ağlama gönlüm dinle İstanbul konuşuyor...

Ş.AYDOĐAN (GÜLCENAZ)